

با نگاهی به تجربه کره جنوبی

سریال سازی در مسیر پیشرفت

«به نظر من رهایی به مسیر مثل آگاهی، رهایی به مسیره که تا وقتی زندگی می‌کنیم ادامه داره. امروز کاری رو که تقریباً یکی دو سال از انجام دادنش می‌ترسیدم رو انجام دادم چون به خودم قول داده بودم که رها بشم. به نظرم رهایی می‌تونه تمرین کردن کسب به صفت باشه تا ما رو از اون انرژی سنگینی که توش گیر افتادیم رها کنه و ما رو سبک کنه مثل صفت شجاعت. شجاعت رو به‌رو شدن با ترس‌هامون. راستش امشب وقتی تو خیابونا راه می‌رفتم، به نظرم رنگ تصویرایی که می‌دیدم عوض شده بود و من رو یاد مطلبی که قبل‌ترها شنیده بودم انداخت: «وقتی به چیزی می‌ره توی چشمت و می‌ری جلوی آینه تا درش بیاری، دست به تصویر مقابلت نمی‌زنی، اون شیء رو از چشمات درمی‌آری و اون وقته که تصویر مقابلت تغییر می‌کنه.» می‌خوام خاطرات رهایی‌م رو با جمله‌ای که این روزها با خودم تکرار می‌کنم تموم کنم:

رعنا مرادی نسب

نویسنده

